

[Gert Petersen]

budt, og at folk forsæt kan fængsles og henrettes uden rettergang for samarbejdet med Den patriotiske Front.«

Hvis det minder hr. Erhard Jakobsen om vore valg, synes jeg ærlig talt, det er synd for vore valg. Så slemt og så ringe står det dog ikke til herhjemme, hr. Erhard Jakobsen.

Vi skal naturligvis fortsat afvise det styre, der er etableret, og som nu er blevet sminket. Jeg kan ikke erklære mig enig med udenrigsministeren, i hvis redegørelse jeg synes der står mange rigtige ting, når han konkluderer, at vi hverken skal fordømme eller anerkende det foreliggende resultat af den interne aftale. Naturligvis må vi fordømme det både af de grunde, jeg her har nævnt, og også fordi det da i øvrigt ville bringe lille Danmark i konflikt ikke alene med hele Afrika, men med hele den tredje verden og formodentlig også en række af stormagterne i den vestlige verden for slet ikke at tale om De Forenede Nationer, og i den konflikt bør for dem, for hvem den uafhængighedstrang og selvstændighedstrang, der findes i menneskene, ikke spiller nogen rolle, i det mindste spørgsmålet om Danmarks internationale anseelse spille bare en lille rolle. Man kunne have forventet, det var tilfældet, men det er det åbenbart ikke, for så var man naturligvis ikke kommet med en forespørgsel af denne karakter, og så havde man ikke holdt de taler, jeg har hørt her.

Freddy Madsen (DKP):

Der har jo allerede i indeværende samling, nemlig den 10. november 1978, været en debat om Rhodesia, og jeg skal henvise til, hvad vi sagde ved den lejlighed. Nu er det gået igennem debatten, at der er sket noget nyt. Her kan jeg i meget vid udstrækning henvise til, hvad hr. Gert Petersen har sagt i den forbindelse. Det er jo fantastisk, at ordførerne for et par af partierne her – jeg lagde meget nøje mærke til det, det var hr. Ninn-Hansen og hr. Melchior – talte meget om, at det, det drejede sig om, var at respektere demokratiet og retfærdigheden. Hr. Gert Petersen har netop citeret, ikke hvad vi eller nogle andre har sagt, men hvad udenrigsministeren har sagt om de ting. Jeg skal kun føje en enkelt bemærkning til det citat, hr. Gert Petersen kom med. Med hensyn til Den patriotiske Front siger udenrigsministeren, at me-

dens den hidtidige guerillaaktivitet kan udlægges som tegn på frontens folkelige støtte, skal man understrege, at det har været nødvendigt at øge undtagelsestilstanden fra de 20 pct. tidligere til de 80–90 pct. på nuværende tidspunkt. Så fortsætter han, at valgdeltagelsen på den anden side kan udlægges som støtte til Salisburystyret, men man må derved ikke glemme . . . , hvorefter punkterne om valget kommer.

Der har været sagt mange ord, men jeg forstår ikke, hvordan de partier, som her har ytret sig, kan se, at det har noget med demokrati og retfærdighed at gøre. Sandheden er jo den – og det synes jeg også vi skal have med i denne debat – at det, der er det karakteristiske for både Sydafrika og Rhodesia, ikke alene er et spørgsmål om forskellige former for demokrati, men om, at det er et racistisk styre, som bygger og har bygget hele sin politik på den hvide befolknings undertrykkelse af den sorte befolkning. Det er det, man efter vores opfattelse har fortsat. For Ian Smith og det hvide mindretal har det været nødvendigt af to årsager: dels de internationale sanktioner, som FN jo enstemmigt har gennemført, dels det folkelige tryk, som vokser og er vokset i Rhodesia, og som er kommet til udtryk i styrkelsen af Den patriotiske Front, hvad der har tvunget det hvide mindretal til at manøvrere. Men der er også kommet det ud af det, som det er fremført af andre i debatten, at man har fået en del af den sorte befolkning – efter min mening et meget beskedent mindretal, men det er også kendt tidligere fra andre lande – til at gå ind i et samarbejde med den hvide befolkning mod det store flertal, og at det er lykkedes at få nogen til at deltage i Ian Smidts manøvrer og ad den vej være med til at sminke systemet, som det er sagt.

Der er sket nødvendige formelle ændringer, fordi det har været nødvendigt at manøvrere, men reelt er det, som udenrigsministeren også fremhæver, fortsat de hvide, der sidder på militær, politi og domstole, som lader folk henrette uden rettergang for samarbejde med Den patriotiske Front. Hvad betyder det? Det betyder, at stort set enhver hvid politimand – på ledende post i hvert fald – kan udpege folk som samarbejdspartnere med Den patriotiske Front og lade dem henrette. Det er billedet af det, der foregår på nuværende tidspunkt. Der er ingen æn-